Leto IX. V Celji, dne 6. januvarja 1899. l. Štev. 1.

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Izjava

kluba slovenskih deželnih poslancev štajarskih z dne 29. decembra 1898.

Z ozirom na to, da je „Slovanska krščansko narodna zveza“ stavila v minulem državnozborskem zasedanju do c. kr. vlade gotove opravičene zahteve, zadevajoče osobito tudi kulturni in gospodarski napredek štajarskih Slovencev;

z ozirom na to pa, da v našem javnem življenju ni opaziti, da bi c. kr. vlada doslej ugodila kateri teh opravičenih zahtev, marveč, da živo občutimo, da se v vseh c. kr. notranji vladi podrejenih ministerskih resortih in posebno še v resortu naučnega ministerstva nadaljuje dosedanji sistem zatiranja slovenskega življa na Štajarskem;

z ozirom na to, da je izprememba tega sistema državna potreba in potreba gospodarskega in kulturnega napredka Slovencev, izjavljamo člani kluba slovenskih deželnih poslancev štajarskih, da sicer stojimo gledé za zdaj najnujneje potrebnih izprememb v postavodaji in administraciji na stališču onih zahtev, katere smo s posebno spomenico naznanili c. kr. vladi pri vstopu v deželni zbor l. 1896, da pa prosimo, naj „Slovanska krščansko- narodna zveza“ z odločnostjo zahteva nemudno garancijo izpolnitve vsaj do sedaj od slavnega kluba c. kr. vladi naznanjenih zahtev ter pričakuje, da vsaj slovenski zastopniki iz vladnega odgovora nemudoma izvajajo potrebne posledice.

V Gradci, dne 29. decembra 1898.

Dr. Jurtela Fran l. r. **Dr. Jos. Sernec** l. r.
Dr. Ivan Dečko l. r. **Robič** l. r.
Dr. Franjo Rosina l. r. **Lendovšek** l. r.
Jos. Žičkar l. r. **Ivan Vošnak** l. r.

Česa nam treba.

III.

„Slovenski Narod“ je priobčil nedavno iz peresa nekega g. Anina Sotliča jako zanimiv in podučljiv dopis o šolskih in gospodarskih razmerah na Spodnjem Štajarskem.

Ker se imenovani gospod bavi tudi s člankom in nasvetom svoj čas pod zgorajšnjim naslovom v „Domovini“ priobčenim, zdi se nam potrebno, povrniti se še enkrat k toli in tolikrat že ponovljenemu mnenju, kako začeti najvspešnejše povzdigovati in zboljšavati današnje slabo gospodarsko stanje. Priznati mora slehern, da vprašanje ni lahko, ampak da zahteva za ugodno rešitev jeklene volje, vstrajnosti, sloge in potrebnih sredstev. Enega in drugega pa nam Slovencem preveč nedostaje.

Ni nam treba posebej povdarjati, kako skipijo naša srca, kadar se govori o naših potrebah, kako navdušeni smo za vse, kar je lepo in koristno, in malo dnij pozneje? Le posamezniki še ponavljajo in razmotrivajo potrebe in koristi ljudstva, dočim [illegible] navdušenosti pijana večina do mala kar nič ne zmeni za to, kar je nekaj dnij poprej obetala. In recimo, da temu ni povsod in vselej tako, da je zanimanje za sproženo misel trajno, tedaj se vendar ločimo v nazorih, kako misel uresničiti, hodimo ponajveč razna pota. In poleg vseh napak nam pa še primanjkuje v obili meri sredstev za dosego naših smotrov. En sam pogled na naše ljudsko šolstvo more nam to potrditi. V slovesnih trenutkih si obetamo vstrajnega, složnega postopanja za popolnjevanje naših šol, vsi smo uverjeni, da dosedanje šolske razmere ne zadostujejo potrebam našega ljudstva, ne po številu in ne po kakovosti. Treba da je že obstoječe pomnožiti, razširiti in ustanoviti višjih nadaljevalnih. V dejanju pa — ironija vseh ironij. Iz zagorskih in od mest oddaljenih krajev, kjer je splošna izobrazba še primeroma na jako nizki stopinji prihajajo prošnje in zahteve po zmanjšanju poduka v ljudskih šolah; tam, kjer je še najmanj opazovati napredka in kjer bi se moralo s podvojenimi močmi nadomestiti zamujeno, navdušujejo se posamezniki baje kot glas ljudstva za poldnevni poduk. Na oni strani zahtevajo slovenskih srednjih in višjih šol, na drugi pa hočejo podkopati podlago za nje.

Poglejmo dalje! Zahteva se (do sedaj samo še potom potrpežljivega časnikarskega papirja) vstanovitev slov. kmetijske šole in preustrojitev že obstoječe v Mariboru. Recimo, da nam jo vlada takoj vstanovi. Menite, da nam bo s tem že pomagano?! Težko, kajti niti potrebnih učencev ne dobite zanjo. Naš kmet je z malimi izjemami starokopitnež, ki bi gledal istotako nezaupljivo na slov. kmetijsko šolo, kakor gleda sedaj na nemške, ker še ne pozna njene vrednosti za umno gospodarstvo.

Zato je treba poprej razpršiti vse predsodke, treba ga prepričati o koristi umnega gospodarstva in zbuditi v njem sploh veselje do te stroke. To pa se da doseči najlože in najsigurneje, v gotovih merah seveda, potom poduka v najrazličnejših krajih. Naj se prirejajo ljudstvu posebno v zimskem času poučna predavanja, naj se vzbuja s koristnim in zabavnim berilom k napredovanju, s kratka naj se splošno vzbudi narodna zavest.

To pa je mogoče že dandanes pričeti. Ni potreba zato baš strokovnjakov, katerih se nam pa tudi ne manjka. Tu je treba le resne volje in morebitne zapreke padejo same od sebe. Kdo pa bode pričel? Skoro prepričani smo, da bode g. dopisnik v „Sl. N.“ prvi in jedini, ki hoče pričeti tako delo od spodaj na vzgor. Ta pot zdi se mi najumestnejša, ker pelje sigurneje do zaželjenega smotra. Toda ne samo umestna, temveč tudi potrebna je. Potrebno je podučevanje

LISTEK.

Doma in na tujem.

Poučna povest za národ.
Poljski spisal Felicijan Pintowski.
Poslovenil Podravski.

Ko je bila pogodba gotova, poprosi Anton Arona, naj mu pomaga pognati Jožka z ženo iz koče in posestva, kajti njemu — kot sosedu — ni prilično to učiniti, ker se nadeja za gotovo, da mu Jožek ne bo mogel vrniti posojenega denarja.

Aron se ni obotavljal dolgo, kajti dejal je, da take interese je treba podpirati. Šla sta torej oba k beležniku ter dala napraviti navidezno pogodbo, kakor bi bil kupil Jožkovo kočo in zemljišče od Antona.

* * *

Med tem ko je Anton imel take opravke v mestu, prišel je Janko domá skoro ob zavest, kajti navzlic temu, da so ženske obljubile ne praviti tega nikomur, zvedela je vendar ta dogodek v kratkem vsa vas, in kdorkoli je srečal Janka, ni niti mislil poslušati njegovega opravičenja, marveč jel mu nemudoma prigovarjati naj vrne desetak, ker le na ta način je mogoče hudodelstvo popraviti.

Revni Janko je bežal pred vsemi, proklinjajoč vse radi tega, da vsakemu verjamejo, a njemu vendar nočejo verjeti. Kar koprnel je, da bi se Anton in Marica kmalu vrnila ter se stvar pojasnila. Ker pa je, pohajkujoč okrog njihove hiše, vsaki hip nekoga srečal, torej je zbežal pred ljudmi domov. Komaj je stopil v sobo, reče mu mati:

„Nú, kako je, fant, ali se še nisi izmotal iz te šale? Evo, veš kaj: popusti bedarijo ter vrni desetak, kajti pravim ti, poprej ne boš imel mirú.“

Te besede bile so najhujši udarec za revnega Janka. Zbežal je iz hiše na skedenj, vrgel se v slamo ter začel plakati, prelivajoč vroče solze. Na to ga je razbolela glava, jelo ga je zbadati v sencih in vsega telesa se je polastila vročnica. Ko ga je našel Matija, hoteč ga poklicati k južini, ni ga mogel vzdramiti, kajti Janko, dasiravno je imel odprte oči, ni poznal očeta, tako močno se mu je vrtelo v glavi.

Minulo je nekoliko dnij, a Janko je še neprestano bolehal. Marica tudi ni šla nikdar iz hiše ter je imela od joka zabuhle oči. Matija in njegova žena sta bila močno pobita, samo Anton je bil popolnoma zadovoljen s tem, kar je učinil, ker je z jednim mahljejem dosegel svoj namen. Da je napravil mnogim toliko britkosti, zato se ni mnogo zmenil! . . .

* * *

Terna.

Bližal se je deveti dan po minulem semnju, oni dan, ko bi imela naposled priti Jožekova terna.

Jožek je bil čimdalje nemirnejši in veselejši ob enem, da ga je vsak, ki ga je videl, lahko smatral za znorelega, kajti sedaj se je globoko zamislil ter momljal nekaj pod nosom, sedaj pa postal vesel kakor dete, smejal se sam sebi ter polúglasno prepeval.

Devetega dne zarano, ne počakavši niti zajutreka, zdirjal je Jožek v mesto in komaj je dospel na trg, jel je iskati z očmi tablice s številkami, ki je visela pri loterijskem uradu na drugi strani trga.

„Kaka neumna navada“, si je mislil, ker ni mogel zagledati številk iz daljave, „da pišejo tako majhne številke. Vsaj danes bi morale biti številke za laket velike.“

kmeta, ker njegov položaj zahteva brzega pripomočka, katerega pa se nam ni nadejati od zgoraj, dasi imamo pravico zahtevati ga. Sicer ne bodo vspehi bogve kako sijajni. A kolikor se stori v tem oziru, in če se povsod to stori, bode že nekaj, kar je boljše kot nič, vsekakor pa boljše kot dosedanje melanholično stokanje po zboljšanju kmečkega stanu in samo platonično uverjevanje ljubezni do „milega“ naroda.

Potrebno pa je podučevanje ljudstva tudi zato, da samo spozna potrebo primernih šol in da izreče samo svojo zahtevo. Vlada ve dobro, da more le navadno ljudstvo z obljubami pitati, ve, da se ložje upira zahtevam zastopnikov neukega naroda kakor zavednega. To nam priča naša Češka.

Vsporedno s podučevanjem ljudstva pa mora hoditi naša zahteva po ustanovitvi slov. kmetijske šole za Spodnji Štajar in poslovenjenju že obstoječe sadjarske in vinarske šole v Mariboru. Napačno bi bilo opustiti in zanemarjati splošno ljudsko podučevanje in zahtevati samo kmetijskih šol. Poznamo našo vlado, ki je gledé obljub in izpolnitev slična Turčiji. Veliko resolucij, prošenj in interpelacij se bo nakupičilo na kompetentnem mestu, predno se samo obljubi. In koliko kmetov pride na boben in napravi prostor tuj cu, predno dojde pomoč od zgoraj Skušnja nas uči, da moramo na jedni strani krvavo plačati, kar se nam na drugi — ne rečemo dá — ampak samo milostno obljubi.

Odveč je govoriti nadalje še o tej stvari. Jasno ko beli dan je, da je slov. gospodarstvo zanemarjeno tudi zato, ker je narod neuk, ker nima prilike izobraževati se. Jasno je nadalje, da treba v tem oziru nujne pomoči tako od naše strani, kakor od strani vlade; da je treba pozitivnega dela na polju slov. gospodarstva, in to delo morajo v javni sili prevzeti rodoljubi po deželi.

In ne more se dati našemu ljudstvu za zdaj boljšega novoletnega darila, kakor da stopijo njegovi izobraženi sloji v njegovo sredo, je podučujejo v najpotrebnejših in najkoristnejših stvareh, je navdušujejo in spodbujajo k boju, kateri jim je vsiljen tako v narodnostnem kakor gospodarskem oziru. Posvetimo mu z besedo in dejanjem svoje moči, neizogiben poznejši vspeh pa se sme smatrati že sedaj za lastno priboritev. Poleg tega pa ne izpustimo izpred očij kmetijskih šol, katero zahtevo naj bi naši poslanci sprejeli v knjigo drugih slovenskih zahtev, tako da se pomnoži ta za nas lajike z devetimi pečati zapečatena knjiga še za jedno važno in potrebno stranico.

Slovenci — berači!

V nas Slovencih živé nemški in nemškutarski krogi, ki sicer niso — pa bi radi bili — Rothschildi, ki pa nam pri vsaki mogoči priliki mečejo v obraz psovko „berači“, kolikorkrat čujejo od nas kak „živijo“ ali — „Svoji k svojim!“

Ce te ljudi od blizu pogledamo — „Röntgenovih žarkov“ niti potreba ni, — vidimo, da imamo pred seboj stare znance, ljudi iz onih časov, ko so k nam prišli s culico v rokah, „na pol nagí, na pol bosí“, se ugnezdili med nami, bili s prva par let tihe, pohlevne dušice, sladkih besed in sladkih obljub, mirne prikazni a — previdni dovelj, da so nas kmalu vjeli v svoje mreže. — Naš denar jim je bil — njih cil in zvezda!

Slovenec je pošten, mirna duša, če ga pustiš v miru, ali če ravnaš ž njim pošteno. Ti in taki ljudje so pri nas in iz nas znali v tistih „starih časih“ izvabiti zaupanje in denar, se vedno bolj jačili, skrbeli da se je naš denar kupičil v njih žepih in zavodih, in malokdaj si opazil pri teh ljudeh nemške krvi, da bi se ti ne bili dobrikali.

Trgovina, obrt, kupčija, rokodelstvo vseh vrst, povsod se je množilo število teh tujcev, vsaka ponoga teh podjetij je imela namešanega dovelj nemškega zastopništva; med nami so se dobro počutili, da, še hvalili so nas, mi sami pa smo jim tudi zaupali in jim nosili svoj denar v žepe.

Po naših mestih, deloma že ponemčenih, deloma vendar še do cela slovenskih, smo izredili s svojo dobroto mnogo teh zdaj nemških in nemškutarskih „purgarjev“. Ako jih danes pogledaš, vidiš da so prav debeli kapitalisti, dasi niso še tolikanj duševno podkovani, da bi gladko svoje ime podpisati znali ali vedeli izračunati koliko je prav za prav — svet star.

Od tedaj ko so k nam v Slovence „s culico v roki“ prišli, minulo je morda štirideset do pedeset let. Pa jih opomni danes na to, ali prosi jih za kako uslugo, omeni jim glavni vir njih sreče, čul boš: „Kaj boste vi Slovenci, v berači! Kapitalisti smo mi, vse je v naših rokah: ves denar, trgovina, obrt, vsa velika podjetja, kupčija in — talenti! — Kaj bi bili vi Slovenci brez nas, brez naše kulture in prijateljstva!“ — In ker so ti ljudje v besedah in dejanjih dosledni — pri nas doslednosti seveda ne poznamo dovelj! — izvršujejo v nas svoje obljube tako, da jih čutimo, ker v svoji sredi smo si pred toliko in toliko leti izredili iz ponižnih tujih gostov dorasle ljudi, ki so po naši gostoljubnosti dospeli do denarja, sreče in blagostanja, ki pa teh dobrot ne uvidijo, marveč si ošabno na prsi tolčejo, rekoč: Slovenci ste bili in ostanete berači

Sto in sto teh ljudij živi še med nami, in mi jih še vedno podpiramo. Med Slovenci živé ti ljudje, iščejo za svojo eksistenco našega prijateljstva in denarja, ker bi brez tega marsikateri pri solncu — zmrznil! A vendar so nam baš ti največji sovražniki! Škodujejo našemu imenu, našej narodnosti in našej časti, pa se jih še oklepamo in preziramo njih rogoviljenje med nami! Ali še ne bo konec podpiranju Nemcev in Lahov z našim denarjem? Ali se še ne bomo postavili na lastne noge niti v XIX. stoletji, ko smo postali vendar že povsod faktor, s katerim računajo radi najvišji krogi. Pokažimo, da smo Slovenci zredili iz beračev — ljudi, ki se zovejo zdaj kapitaliste, ki pa jih bomo kmalu ukrotili s tisto divjo ošabnostjo vred, ki nam sika povsod v obraz — „vi berači!“

Celjske novice.

(**Imenovanje.**) G. dr. Fr. Cvetko, pravdni praktikant pri celjskem okr. sodišču, je imenovan avskultantom za področje graškega dež. nadsodišča.

(**Umrl je nanagloma**) dne 1. t. m. vratar postaje južne žel. v Celji, Anton Zemljič v 54.letu svoje starosti, zadušila ga je naduha. Mož je poprej dolgo časa vozil kot vlakovodja na progi Velenje Celje. — Dne 2. t. m. pa je tudi nanagloma prominul drž. pravd. namestnik g. Karol Regula v 40. letu svoje starosti. Bil je na obisku svojih starišev v Celju, kjer je bil napaden po jetiki-naglici, ki mu je pretrgala nit življenja. Naj počivata v miru!

(**Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov**) s sedežem v Celju vabi k izrednemu občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo, dne 15. prosinca 1899 zvečer ob 6. uri v gostilni pri Radaju na Bregu pri Celju. — Dnevni red: 1. Poročilo odbora o delovanju v prvem četrtletju. 2. Poročilo in posvetovanje o načinu, kako bi se naj postavno izvršilo zavarovanje in preskrbljenje odvetniških in notarskih uradnikov za starost in onemoglost in preskrbljenje njih vdov in sirot. 3. Razgovor o nedeljskem počitku in njega izvedenji. 4. Posvetovanje radi ustanovitve strokovnega društvenega glasila in radi naslova tistemu. 5. Slučajnosti. Če bi zbor ob 6. uri ne bil sklepčen, vrši se tisti dve uri pozneje, ki pa je vsekakor sklepčen (§ 23. društvenih pravil). K obilni udeležbi vabi odbor.

(**Silvestrova veselica**) narodne čitalnice v Celju je bila izvanredno dobro obiskana. Pa je bil tudi vzpored tako raznovrsten in mnogobrojen, da je vzbujal v naprej radoželjnost. Narodna godba nastopila je ta večer drugič javno, odigrala koračnico in valček v popolno priznanje, a vzbudila splošno navdušenje z igranjem slov. narodnih pesmij; zaključila jih je s cesarsko himno, katero je poslušalo občinstvo stojé. — V burki „Krojač Fips“ odlikoval se je zopet, kakor vselej, g. dr. Ravnihar, ki je predstavljaj Fipsa. Pa tudi ostale osebe, kakor Lizika (gospica Dolinarjeva), Leon Mihelič (g. dr. Karlovšek), Lucija Polajka (gospa dr. Karlovšekova) ter sluga Lojze (g. Terček) bili so s svojimi ulogami na pravem mestu. Burka je izvabila mnogo smehu. — Petje je bilo, tako mešanega zbora kakor moškega čveterospeva in dvoglasnega ženskega zbora, povsem dovršno. Zbok pičlega časa moralo se je izpustiti par pevskih točk. Izvanreden užitek pa nam je podal ta večer g. Munda s svojim virtuoznim igranjem na gosli. Nismo kompetentni soditi njegovo umetniško nadarjenost v tej stroki, toda trditi smemo, da je bilo igranje izborno, katero je mojstersko na glasovirju spremljal stud. jur. Guido Sernec. — O polunoči nastala je nakrat, rekli bi resna tišina, ko se vzdigne naš čitalniški predsednik g. dr. Sernec, da se poslovi od starega leta ter da pozdravi nastopivše novo leto. Na odru pa se nam pokaže prekrasna alegorična skupina v čarobnem, tajnostnem polumraku, predstavljajoča novo leto 1899. Da bi na novem letu pač „obviselo“ vsaj nekaj teh idejalov za narodno prosveto Slovencev!

(**Zmaga pravice**) Pod tem naslovom je prinesel „Slovenski Narod“ pretečeni teden vest, da je boj za ravnopravnost slovenskega jezika pri graškem nadsodišču končan, da se je vršila dne 29. m. m. prvič obravnava v slov. jeziku ob zaštopništvu g. dr. Juro Hrašoveca iz Celja. Došel nam je v tej zadevi daljši dopis, katerega iz tehničnih vzrokov objavimo še le prihodnjič.

(**Oddaja gozdnih drevesc.**) V svrho pogozdovanja oddajajo se od državnega gozdnega vrta v Celju 1 milijon različne vrste iglastih drevesc po naslednji ceni in sicer velja: 1000 komadov 3 letnih smrek 2 gld., 1000 komadov 2 letnih mecesnov 2 gld., 1000 kom. 2 letnih belih borov 1 gld. 50 kr., 1000 kom. 2 letnih črnih borov 1 gld. 50 kr. Prijave za dobavo rečenih gozdnih drevesc sprejemata c. kr. okr. gozdarsko nadzor-

---

Tako premišljujoč je pospešil korake ter upiral pogled na tablico, na kateri se mu je čimdalje bolj razločno jela kazati prva številka njegove terne. Jožek je uprl ves svoj pogled v to številko. Srce, katero mu je poprej nemirno bilo, se je sedaj pomirilo. Dá, prvo številko svoje terne zagledal je razločno napisano na tablici.

„Kako čudo!“ si je mislil, „saj vendar ne more biti drugače! In vtis, ki ga je začutil pri tem, bil je tako močan, da ni mogel odtrgati pogleda od te številke. Bližajoč se vhodu loterijskega urada, je neprestano požiral z očmi to številko. V tem trenutku mu nekaj radovednežev zakrije tablico. Jožek se zdrami ter nestrpljivo zdirja v sobo.

„Gospod!“ zakliče, „ali boste danes izplačevali?“

„Čemu ne?“ odvrne Žid, zavrtivši z glavo, „nekateri so že dobili.“

„Ba!... toda náme pride mnogo. Nemara nimate toliko?“

„Kako bi ne imel? Ste li mar že čakali kedaj na denar?

„Nú, tako seštejte“ reče Jožek ter izvleče listke in jih položi na mizo.

Žid jih počasi pregleda ter naposled vpraša:

„A kje je oni listek, ki je zadel?“

„Kako kje?“ vpraša Jožek začuden.

„Nú, kje je, kajti tukaj ga ni.“

Jožek nehoté jame iskati po žepih. Ne najdši ničesar, reče:

„Dal sem vam vse. Poglejte dobro, mora biti zraven.“

„A katere številke ste zadeli?“ vpraša Žid.

„Kako, katere? Vse sem zadel!“

Žid se nasmehne.

„Tak stavec, kakor je Jožek, je pač vrl stavec, kajti dasiravno mnogo zastavi, se vendar ne jezi, marveč še zbija šale.“

Jožek se razsrdi, pograbi listke ter jame sam pregledavati in primerjati številke, toda radi vročine ni opazil ničesar.

„Čemu nočete pogledati?“ vpraša Žida.

„Nú, čemu ne bi hotel? Že sem jih pogledal. Jedna številka je izšla, toda samo jedna in ker ni bila oddeljena, tudi za njo ne dobite nič.“

„To ni mogoče, to ni mogoče,“ ponavlja ves zbegan Jožek; „bržkone manjka kak listek.“

„Nú, ako listka ni, je slabo, toda pogledam v knjigo, koliko je bilo listkov.“

(Dalje prihodnjič.)

stvo v Celju in c. kr. dež. gozdarsko nadzorstvo v Gradcu in sicer za pomladno pogozdovanje do 15. januvarja, za jesensko pogozdovanje do 15. septembra vsakega leta. Neimovitim gozdnim lastnikom oddajajo se gozdna drevesa brezplačno, to je: povrniti se morajo le stroški za izkapanje, zavitek in prevožnjo. Na koleka prostih prošnjah neimovitih lastnikov mora občinski urad izrečno potrditi njih neimovitost. Natanjko naj se napovedo števila in vrste zahtevanih drevesc, naslov prošnika, pošta ali žel. postaja, kamor se drevesca naj pošljejo.

(**Obsojeni Celjani.**) Ob priliki slovenske pevske slavnosti dne 14. avgusta 1898. bil je mirno po ulici idoči Miha Bevc od celjskih „gospodov" pri belem dnevu napaden in pretepen. Zarad tega napada imeli so se zagovarjati Walter Negri, Josef Schmiedl, dijaka medicinca in pa Franc Senker krojač ter Karl Satter urarski učenec. — Pri obravnavi dne 30. dec. bila sta obsojena Senker na 8 dni zapora in post, Satter pa na 6 dni in post. Negri in Schmiedl sta pa bila oproščena, ker se sodišče ni popolnoma prepričalo, da sta tudi onadva zares bila med pretepači, kakor so to gledé Negrija štiri, gledé Schmiedlna dve priči trdile. Dne 31. decembra bil je pa neki Oton Weinhard, kjučarski učenec obsojen na 5 dni zapora, ker je tudi dne 14. avgusta odtrgal Antonu Ravbnu iz Šoštanja slovenski trak. No, bodo pa za drugikrat ti nemški gospodje vedeli.

(**Najpodlejša sredstva**) rabijo že po Bogu zavrženi uskoki pri „celjski vahtarci", da bi vjeli kakega kalina za naročnika na svoj umazani listič. Te časnikarske barabe se ne sramujejo metati med svet podle laži, da smo celjski Slovenci na Miklavžev večer praznovali god ruskega cara pod pretvezo Miklavževega večera. Na take budalosti ne bodemo odgovarjali, ker dušno in telesno propalim nemaničem, kateri nimajo zgubiti kaj bodisi na imetju, bodisi na časti, je težko do živega, ker jim itak ni nič vzeto. Dosti nizko in sramotno pa je za list, da si hoče s takimi sredstvi pomagati, in mi le obžalujemo vse one, ki imajo kaj govoriti pri temu listu, da pustijo, da list pada pod nivô vsake dostojnosti.

Zapisnik

o redni plenarni seji okrajnega zastopa celjskega dne 27. grudna 1898.

Vsled povabila z dne 3. grudna 1898, št. 720 sklical je načelnik skupščino okrajnega zastopa na 27. dan grudna 1898 ob 10. uri dopoldne v sejno dvorano posojilnice v „Narodnem domu" s priobčenim dnevnim redom. Načelnik dr. Jos. Sernec kot predsednik konštatuje sklepčnost okrajnega zastopa ter otvori sejo ob 10. predpoldne.

Vlado je zastopal c. kr. okr. nadkomisar baron Esebeck, katerega načelnik zboru predstavi. Zapisnikarjem te seje se izvoli Dragotin Hribar.

V uvodu se spominja predsednik dr. Jos. Sernec velike nesreče, ki je zadela prevzvišeno cesarsko hišo in celo Avstrijo, umora presv. cecesarice in pa 50letnice milega vladanja Franca Jožefa I. Celi zbor posluša ta nagovor stoječ in konečno zakliče trikratni „Živio".

Na to čestita kanonik g. dr. L. Gregorec predsedniku okr. zastopa dr. Sernec-u in pa županu Lipuš-u na častnem odlikovanju. Ves zbor pridruži se izjavi govornikovi.

Po odobrenju zapisnika zadnje skupščine z dne 4. julija 1898 št. 414, poroča g. načelnik o proračunu za leto 1899 v obče in omeni, da se sicer nahajajo v proračunu precejšne vsote, da pa se bodo vkljub temu zamogle za leto 1899. znižati okrajne doklade od 26 na 24 odstotkov Vklub poplačanju subvencije za savinjsko železnico po 20.000 gld. in stroškov za uravnavanje Savinje po 11.000 gld. shajal je okr. odbor z dokladami in napravil še novo okr. cesto Žalec-Pirešica, preložil več cest in znižal več klancev ter namerava v kratkem napraviti tudi še cesto Medlog-Lopata in Teharje-Lubečno.

To poročilo vzame se z odobravanjem na znanje.

Potem se preide na dnevni red in prednaša okrajni odbornik dr. Ivan Dečko proračun okrajne blagajne za leto 1898 točko za točko.

Po predlogu okr. zastopnika g. dr. Vrečko sprejme se za objekte na laški okr. cesti mesto 250 gld. 800 gld. v proračun v ta namen, da se zniža na tej cesti v Košnici en klanec in popravi na drugem mestu ta cesta tako, da je ne bode zamogla Savinja preplavljati.

Po predlogu župana Lipuš-a dovoli se za okr. cesto Dobrna-Velenje mesto 50 100 m³ posipa in po predlogu g. Friedrich za okr. cesto Petrovče-kolodvor 10 m³ posipa.

Po predlogu g. c. kr. notar Baš-a sklene se dovoliti med raznimi podporami za sp. štajarski jubilejski zaklad še 500 gld. Nadalje se sprejme predlog župana Lipuš-a za dovoljenje podpore po 50 gld. štaj. sadjerejskemu društvu v Gradcu.

Proračun sprejme se potem z dohodki po 16197 gld. 30 kr. in stroški po 54689 gld. 56 kr. torej s primankljajem 38492 gld. 26 kr., kateri se naj pokrije s **24**% priklado na direktne davke. Ta priklada znaša pri v celjskem okraju predpisanih davkih po 161386 gld. 54 kr. 38732 gld. 76 kr. tako, da bi še preostajalo 240 gld. 50 kr.

Pregledovalcem računov za leto 1898 izvolijo se g. Dragotin Hribar, dr. August Schurbi in Fr. E. Friedrich.

O prošnjah občin tega okraja za pobiranje več kot 20% doklad na direktni in več kot 15% na indirektni davek poroča okr. odbornik dr. Ivan Dečko in se dovoli po njegovem predlogu pobiranje teh doklad sledečim občinam:
Frankolovo 30% direktnih, Št. Lorenc 40% direktnih, 20 indirektnih. Okolica Celje 28% direktnih. Vojnik 60% direktnih. Kalobje 60% direktnih, 20% indirektnih. Št. Peter 30% direktnih. Vel. Pirešica 30% direktnih. Griže 45% direktnih, 20% indirektnih. Dobrna 30% direktnih. Škofjavas 25% direktnih. Šmartno 45% direktnih. Novacerkev 33% direktnih. Št. Paul 39% direktnih, 18% indirektnih. Petrovče 20% direktnih, 20 indirektnih. Št. Jurij 38% direktnih, 20% indirektnih. Žalec 30% direktnih. Gotovlje 40% direktnih, 20% indirektnih. Višnjavas 45% direktnih. Dramlje 39% direktnih.

O prošnji za napravo okr. ceste Teharje-Lubečno poroča okr. odbornik, g. dr. Ivan Dečko, da je dotični načrt in stroškovnik gotov ter predlaga, skleniti, da se ta važna cesta že leta 1899. napravi G. notar Baš se pridruži predlogu poročevalca, meni pa, da bi se naj zaradi dotičnih stroškov pustile okr. doklade v dosedanji visokosti po 26%.

Po daljši razpravi sprejme se predlog poročevalca, da se ta cesta leta 1899 izvrši in da se pokrijejo dotični stroški če bo treba eventunelo s posojilom.

Dr. Dečko predlaga, da se deželni odbor prosi za sprejem okr. ceste II. vrste Višnjavas-Vitanje med okrajne ceste I. vrste.

Gospodu Žmavcu dovoli se za nadaljevanje njegovih študij v vinarstvu in sadjarstvu za šol. leto 1898/99 podpora po 170 gld.

O prošnji občine Žalec za zvišanje podpore za ondotno obrtno šolo sklene se dovoliti za to šolo mesto do sedanjih 70 gld. zanaprej 200 gld. na leto in se je to pri sestavi proračuna za leto 1899. vzelo v poštev.

Prošnja občine Petrovče za sprejem obč. ceste v Libojah v okr. cesto II. vrste se po daljni razpravi, katere se udeleže Roblek, Baš in Friedrich po predlogu Friedrich-a sprejme se in sklene, da se napravi okr. cesta do „kamnoloma" v Libojah.

V zadevi podaljšanja roka za subvencijo za železnico Grobelno-Rogatec po 20.000 gld. poroča vitez plem. Berks in predlaga, da se naj ta subvencija, katera je bila dovoljena prej deželi za nakup glavninskih akcij, dovoli sedaj dotičnemu akcijskemu društvu do leta 1902; ta predlog se s pristavkom g. dr. Filipič-a, da gre železnica iz Grobelnega, sprejme enoglasno.

Med posameznimi predlogi poroča dr. Dečko o prošnji občine v Žalcu za odobrenje posadnih pisem in predlaga, da se ta pisma odobrijo, kar obvelja.

Nadalje se po predlogu notar Baš-a odobri posadno pismo zadevajoče vlog. št. 195 Starigrad; prošnja občine Frankolovo za odobrenje kupne pogodbe pa se vrne okr. odboru v dopolnitev.

Fran Roblek predlaga ponudbo posojilnice v Žalcu za odstop onega dela vrta v ta namen da se razširi kolodvorska okr. cesta za ceno po 150 gld. in se ta ponudba sprejme.

Slednjič prednaša Fran Roblek peticijo zaveze požarnih bramb v Žalcu za podporo in se po njegovem predlogu dovoli v ta namen 50 gld. iz okr. blagajne.

Ker ni daljnih predlogov, zaključi se zborovanje ob 1. popoldne.

Spodnje-štajarske novice.

(**Deželni zbor štajarski.**) V drugi seji, dne 29. m. m. odgovarjal je dež. glavar na interpelacijo zastran volilne preosnove ter obljubil, da lahko pride predloga za preosnovo deželnozborskega volilnika gledé tajne in posredne volitve kmalu na dnevni red. Po daljši in zelo strastni debati vsprejel se je vendar budgetni provizorij. Nemški nacijonalni poslanci so hoteli to sejo napraviti slično državnozborskim, le pravega povoda za napade niso imeli. Baron Rokitansky, grof Stürgkh in posl. Walz napadali so strastno vlado, Slovence in klerikalce, ker so baje ti trije krivi, da avstrijski Nemci še dandanes niso tako srečni, kakor bi radi bili. Vlado so vrh tega napadali, da je nalašč odmerila dež. zboru premalo časa za zborovanje. Poslanec Walz je omiloval Avstrijo, ker tvorijo njeno prebivalstvo tudi Slovani, baron Rokitansky pa je ščuval neposredno novega dež. namestnika, naj se ne ozira na drugorodno prebivalstvo razven Nemcev. — Obema je primerno odgovoril gosp. dr. Sernec. Dokazal je v svojem stvarnem govoru, da je Avstriji le čestitati, da ima Slovane, ki so tolikokrat rešili državo a v zahvalo se jih sedaj naziva „nevarne elemente". Tudi sedajni kritičen položaj ni zakrivila ne Badenijeva, ne Thunova vlada, najmanj pa se sme dolžiti Slovane sploh. Nemški liberalci so stvarili l. 1867. nagodbo, a leta 1897, ko bi se bilo moralo isto obnoviti, pa so grozili vse prevrniti. V imenu katoliške stranke odgovoril je trpko posl. Karlon. — Po vsprejetju budgetnega provizorija se je zbor na nedoločen čas zaključil.

(**Regulacija učiteljskih plač na Štajarskem**) je bila na dnevnem redu deželnozborske seje dne 29. m. m. V imenu dež. odbora je odgovarjal odbornik dr. Kokoschinegg ter obljubil, da se izroči dotična predloga deželnemu zboru, ko se isti zopet snide spomladi.

(**Iz Braslovč.**) V nedeljo, dne 8. prosinca 1899, popoludne ob 4. uri bode imelo pevsko društvo braslovško v gostilni g. Franc Grad-a svoj VI. občni zbor z naslednjim vsporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2 Volitev odbora. 3. Sprejemanje udov. 4. Pobiranje letnine. 5. Razni nasveti. Ob 6. uri bode tombola, katere čisti dohodek je namenjen za društveno zastavo. Po tomboli zabava z godbo in petjem moškega in mešanega zbora. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi odbor.

(**V Braslovčah**) je umrl Jakob Plaskan v najboljši moški dobi. Bil je dober oče svojim še nedoraslim otrokom, skrben gospodar ter zvesti sin milega naroda slovenskega. Ž njim smo izgubili ljubeznjivega in postrežljivega soseščana, ubogi pa svojega dobrotnika. Bodi mu zemljica lahko!

(**Za Letuš**) je dovolilo c. kr. poštno ravnateljstvo poštno oddajo za pisma in časnike. Pričelo se je poslovati s 15. m. m. Ta poštna postaja je v zvezi z rečiško pošto. Nasloviti je treba Letuš pri Rečiški vasi na Paki.

(**Občinska cesta v Št. Jurju ob Taboru.**(Ceste so ta teden radi neugodnega vremena povsod blatne, a najbolj blatna je ona, ki drži v Št. Juriju od državne ceste do poštnega poslopja. O jemnasta, kakšna je! Človek bi skoraj na vozu utonil! Kdor ne verjame, naj gre skušat, bo videl, da je resnica. To cesto je hotel, kakor se govori, vzeti okraj v svoje oskrbovanje. A dobili so se gotovi „možje", ki so na vso moč delali proti temu in poslednjič s svojim krikom tudi zmagali. Ti pač druzega ne zaslužijo, kakor da bi jih kdo skopal v tistem blatu!

(**Šoštanj**) Dne 26. decembra 1898, vršil se je občni zbor „Šaleške čitalnice" in so izvoljeni: predsednikom g. Ivan Vošnjak; podpredsednikom

g. dr. Fran Majer; odborniki gg. Josip Goričan, Ivan Kačič, notar, Edmund Planinšek, Fran Rajšter in Anton Šumljak. Čitalniški odbor sestavljen je tako, da smemo upati večjega delovanja na narodnem polju in več zabav. Pri odborovi seji dne 28. decembra l. l. določilo se je, da se v teku predpusta in sicer dne 15. januvarja uprizori gledališka igra s petjem, tamburanjem in plesom; istotaki program ima veselica dne 2. februvarja, dne 12. februvarja pustno nedeljo je ples in 14. februvarja pustni torek šaljivi večer s plesom. V postu predstavljale se bodo in sicer 26. februvarja, 12. marca in 25. marca gledališke igre s petjem in tamburanjem. Vidimo torej, da se začenja „Šaleška čitalnica" zopet prebujati, in da bode udom dana prilika zabave.

(**Častnim občanom**) je imenovala občina Sv. Martin na Paki velč. gosp. župnika Jožefa Kolarič, velč. gosp. Jurija Klančnik ter visokorodnega gosp. Oskarja barona Warsberg.

(**Umrl je**) pretekli teden Andrej Samec, bivši župan v Št. Lorencu nad Prožinom. Blag mu spomin!

(**Občina Frankolovo**) je sklenila ter nam vposlala naslednje tri prošnje na državni zbor: za slovenske napise ter slovensko izklicevanje imen pri vseh železnicah po Slovenskem, za ustanovitev slovenskega vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani. Ogromni del slovenskih občin pa še ni storil svoje dolžnosti. Na dan s prošnjami!

(**Bralno društvo na Frankolovem**) priredi v nedeljo, dne 8. januvarja 1899. leta društveno zborovanje v šolskih prostorih po večernicah. Potovalni učitelj g. Ivan Belé govoril bo o sadjarstvu in vinarstvu. Kdor še ni k društvu pristopil, lahko ta dan popravi. Nadejamo se prav obilne udeležbe.

(**Iz Kota.**) Tukajšni novi občinski odbor je v prvej svojej seji dne 27. grudna 1898 sprejel jednoglasno sledeče predloge: 1. Pri občinskem uradu v Kotu se bode zanaprej uradovalo samo v slovenskem jeziku. Naj se ta sklep naznani vsem uradom, s katerimi je občina v zvezi, z opombo, da se bodo nemški dopisi vračali nerešeni. 2. G. župan naj takoj naroči slovenski uradni pečat. 3. Danes zborujoči občinski odbor v Kotu uvidi nujno potrebo slovenskega nadsodišča in vseučilišča v Ljubljani za Slovence na Spodnjem Štajarskem, Koroškem in Kranjskem. Zavoljo tega se naročuje g. županu, naj skrbi, da se to v kratkem zve na merodajnem mestu. 4. Ravnotako naj se vloži prošnja za slovenski poštni pečat v Oplotnici, kakor tudi za splošno slovensko lice te pošte. 5. Zahteva naj se ravnopravnost za Slovence v vseh drugih javnih uradih in na železnicah. To Vam poročam, da bodo zvedele v lastno spodbujo tudi druge slovenske občine konjiškega okraja, kako zavedni so postali naši Slovenci na Pohorju. Čast vrlim možem!

(**Gospodarsko bralno društvo v Kozjem**) ima v nedeljo 8. januvarja 1899 v prostorih g. Gučeka ob 4. uri popoludne občni zbor. Vspored: 1. Volitev predsednika. 2. Sprejemanje novih udov. 3. Razni pogovori in nasveti gledé našega društva.

(**Iz Zdol pri Brežicah**) Bližajo se občinske volitve, in sliši se ter tudi vidi, da želi dozdajšni župan zapustiti županski stol zarad mnogih nasprotnikov; čeravno pridno in pošteno deluje že čez 12 let ter uraduje v slovenskem jeziku; sliši in vidi se pa tudi, da nek nemškutarski kramarček, ki se je pritepel pred osmimi leti na Zdol, se že več časa trudi, da bi skobacal na županski stol. Volilci, varujte se sramote, gotovo imate med seboj narodnjaka in domačega moža, kateri bode vladal in gospodaril v čast občini. Tedaj pozor!

(**Pri Sv. Urbanu pri Ptuju**) nameravajo baje osnovati tamkajšni čebelarji nemško podružnico centralnega čebelorejskega društva na Dunaju. Sodelovati hočejo tudi nekateri učitelji. S to vestjo se ne moremo sprijazniti, sedaj tem manje, ko se budi že v vsakemu šolarčku narodna zavest, sedaj ko se moramo Slovenci z vso silo vpirati in braniti pred napadajočimi oholimi Nemci, da ohranimo in razvijemo svoj materni jezik, da si ohranimo rodno nam zemljo, in sedaj ko imamo itak slovensko čebelorejsko društvo za Kranjsko, Štajarsko in Primorsko s sedežem v Ljubljani na tako trdni zanesljivi podlagi c. kr. kmetijske družbe kranjske, katera ni prezirala pri ustanovitvi čebelorejskega društva nas Štajarcev in Primorcev. Ali naj mi to društvo preziramo? Naj mu hrbet obrnemo, naj smo nehvaležni za nam od njega namenjeno korist? Ali to ni sramota? Kdor sebe in svojega naroda ne spoštuje, spoštovanja vreden ni! Zakaj pa bi morali osnovati podružnico ravno pod nemškim pokroviteljstvom? Ali mislite od nje imeti dobiček, ali smo v ptujskem okraju tako slabi čebelarji da trebamo od Nemcev poduka? Ali mora iti tudi ta bori krajcar, s katerim podpiramo društvo, Nemcu v žrelo? Nemci so vkljub najlepšim obljubam vselej pristranski, oni zasledujejo le svoj dobiček in slavo zase in ko isto dosežejo, nas prezirajo na najpodlejši način. Ali hočete osnovati nemško podružnico zato, da nas zasmehujejo rekoč: „Evo, nemško podružnico v Slovenskih goricah", nemško figo na slovenski zemlji. Držimo se raje gesla: „Svoji k svojim". Zavrzimo drobtine, ki nam jih ponujajo Nemci! Zjedinimo se, ker v slogi je moč! Ustanovimo podružnico čebelorejske družbe slovenske v Ljubljani, da se tembolj razvija in vspeva.

(**Od Sv. Lovrenca na Dravskem polju pri Ptuju.**) Pretekli teden umrl je tukaj po dolgi mučni bolezni gosp. Jakob Jurič, bivši večletni župan naše občine. — V sredo pred Božičem peljal je posestnik But iz Brega pri Majšperku kamenje na Pragersko. V gorskem bregu odpustil je naenkrat zavor in konji so skokoma dirjali s težko naloženim vozom navzdol ter povozili spredaj idoča meniška lovca H. in B. Prvemu šla so kolesaj čez glavo, drugemu pa čez prsi. Prvi bil je na mestu mrtev, drugi je umrl pol ure pozneje. Ker se je v navedenem bregu zgodilo že toliko nesreč, bilo bi pač nujno potrebno, da se isti popravi, oziroma da se cesta preloži, ker bi se pač prav lahko in brez mnogih troškov dalo napraviti.

(**Za Slovence je vse dobro!**) Stepischneggov sin „Vilček" je dobil za časa svojega službovanja pri celjskem sodišču „ubožno spričevalo" za njegovo znanje slovenščine. Zaupali so mu namreč neko kaj važno zapuščinsko razrešitev, toda ker slovenščine razumel ni, zavozil je celo zadevo zelo nesrečno. Še le nek višji funkcijonar je prišel slučajno na gorostasne napake ter spravil zavoženo na pravi tir. Kdo bi pa bil drugače nasledke trpel? Kdo drugi nego slovenske stranke. In takemu človeku, ki je dobil usposobljenost za slovenščino pri nemškem profesorju, ker mu je s pomočjo slovarja prestavil par nemških stavkov, poverjeno je usodno mesto kazenskega sodnika pri okr. sodišču v Ormožu! Mož pa ne zna niti pismene slovenščine, kaj še le ondotno ljudsko narečje. Toda, za Slovence je vse dobro!

(**Ljutomer.**) Jubilejna slavnost in božičnica v Franc Jožefovi šoli. — Čakal sem vedno, da pride v tej zadevi prav natančno poročilo iz spretnejšega peresa, nisem nameraval se lotiti te stvari; zadnji dopis v „Domovini" me pa k temu prisili. Torej v kratkem sledeče: Dne 2. decembra l. l. podala se je mladina Franc Jožefove šole pod vihrajočimi zastavami k slovesni sveti maši, kjer je pela po „Te deum" — prav precizno cesarsko pesem. Po cerkveni službi zbrala se je šolska mladina v krasno okinčani telovadnici, kjer se je vršil oficijelni del. Posebno omenimo tukaj izvrstna in primerna govora gosp. ravnatelja Robiča in šolskega oglede g. Kukovca. Po oficijelnem delu zbrala se je mladina v posameznih razredih, kjer je bila obdarovana ne samo s svetinjami in slikami, ampak tudi bogato z obleko, obuvalom in jestvinami. K takemu obilnemu obdarovanju je pripomogla radodarnost prebivalstva Ljutomera, obilni prispevki tukajšnih uradnikov in trgovcev in razna darila iz tujih krajev. Glavna pohvala za izvršitev te lepe slavnosti gre naši neutrudljivi učiteljici, gospej Nini Ivančič Deu; ni se bala ni truda — ni potov, da se ji je posrečilo nabrati tako obilno svoto v ta dober namen.

(**Bralno društvo Cezanjevcih**) ima svoj občni zbor dne 15. januvarja t. l. v šolskem poslopju z običajnim vsporedom. Začetek ob 3. uri popoludne. Zabavni del vrši se v gostilni gosp Murkoviča. K obilni udeležbi vabi odbor.

(**Vremenska postaja na Cvenu**) beleži v mesecu decembru: Povprečna toplina 0·7° C. Najvišja toplina dne 12. ob 2. h. p. n. 9·4° C. Najnižja toplina dne 25. ob 7. h. a. p. n. 12·0° C. Največ padavin dne 29. 12·8 mm. Vsota padavin 20·7 mm. Število dni s padavinami 7, s snegom 3. Povprečna oblačnost 6·2. Snežene odeje ni bilo.

(**Plesni venček**) prirede obrtnijski pomočniki v nedeljo, dne 8. prosinca 1899, v prostorih gosp. Venigerholz-a v Središču. Svira domača godba. Vstopnina: Za osebo 20 kr., — za obitelj 50 kr. Začetek ob 6. uri zvečer. Ker je čisti dohodek namenjen „Delavskemu podpornemu društvu v Celju" se preplačila hvaležno vsprejemajo.

(**Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. goricah**) ima v nedeljo, dne 8. januvarja 1899, svoj redni občni zbor v gostilni g. Alta s šaljivo tombolo. Igrala bode „Totelovo banda". K obilni udeležbi vabi odbor.

(**Blizu Št. Ilja v Slov. goricah**) je bila državna cesta vsled plaza meseca junija dosedaj zasuta. Še le sedaj so jo povsem osvobodili ter jo zopet izročili javnemu prometu.

(**C. kr. okrožno sodišče v Mariboru**) je bilo vsled pristranskih slučajev zadnjega porotnega zasedanja, ko je obsodilo urednika „Slov. Gospodarja" v sedemmesečno ječo, predmet interpelacije v drž. zboru. Podal je isto č. g. Žičkar, ter posnamemo iz nje, da so sodili sodniki, ki niti docela slovenski ne znajo, da so bili porotniki zraven, ki niti nobenega slovenskega narečja ne znajo, kaj še le slovenski pismeni jezik. Pri sestavljenju porotniške liste ni bil nobeden vsprejet, ako ni znal nemščine v besedi in pisavi, dočim se nikdo ni brigal, znajo li tudi izžrebani slovensko. Ko je svojedobno zahteval zagovornik, naj se konstatira, da li znajo vsi porotniki jezik obtožencev, zavrnil ga je predsednik s porogljivo opombo, da obžaluje, ker se na ta način trati čas. V Mariboru sodijo čez življenje in smrt, čez prostost in čast večinoma porotniki, ki ne razumejo ne zatožencev, ne prič. Ali se je potem čuditi, da se glasijo razsodbe tako, kakor se je to zgodilo zadnjič?

(**V Gradcu je umrla**) tudi Slovencem po Štajarskem dobro poznana učiteljica Ana Grossnigg, v 67. letu starosti. Bila je velika dobrotnica slovenskim dijakom in marsikateri se ima zahvaliti le njeni dobrotljivosti, da je mogel začeti in končati svoje študije. — Blag ji spomin!

(**V Gradcu**) snujejo „Slovensko katoliško delavsko društvo". Ako se to vresniči, imeli bodemo v nemškem Gradcu prevažno postojanko, in svet se bo čudil, da živi tam toliko slovenskega ljudstva, za katero sedaj prav ne vemo, niti vedo posamezniki drug za druzega.

Druge slovenske novice.

(**Kranjski deželni zbor**) je imel obe napovedani seji isti dan, t. j. dne 28. m. m. Dopoludne se je prečitala cesarska zahvala za udanostno adreso ter se volili razni odseki; v popoludanski seji pa sta bili podani dve jako pomembni nujni predlogi, in sicer je predlagal dr. Majaron, naj se vlada pozove, da postavi takoj v državni proračun svote za ustanove slovenskim docentom na ljubljanskem vseučilišču. Poslanec-župan Iv. Hribar pa je predlagal, naj deželni zbor odpošlje do cesarja deputacijo s prošnjo za vseučilišče v Ljubljani. Obe predlogi sta bili sprejeti ter so bili voljeni v dotično deputacijo: dež. glavar Detela, knezoškof dr. Jeglič, poslanca dr. Majaron in Povše.

(**Iz Ljubljane**) dne 2. januvarja 1899. Občinski svèt ljubljanski imel je 31. decembra l. l. sejo, v kateri je med drugim župan Hribar podal pregled o delovanji in uspehih obč. sveta in mestnega magistrata. Omenjal je pa tudi zadev, ki so v občinskem svetu našle sobojevnika in ki se tičejo slovenskega naroda v obče, posebej pa stolnega mesta Ljubljane. Za pravice slov. jezika, za slov. vseučilišče, za važne interese potegoval se je vselej in povsod tudi obč. svet ljubljanski in mora se trditi, da je Ljubljana kot središče Slovencev v marsičem merodajna! . . . Zadnja tri leta pa je na znotraj napredovala

pod tem narodnim obč. zastopom z velikanskimi koraki in za par desetletij se olepšala in moderno prenovila, dočim je pod Nemci le zanemarjala se! To je pa mogoče le pod nad vse delavnim, energičnim in razsodnim županom, kakoršnega ima Ljubljana baš v svojem Ivan Hribarju!

(**Odlikovanje**) Bogoslovni profesor Anton Zupančič in gimnazijski profesor Tomo Zupan sta imenovana častnima papeževima komornikoma.

(**Imenovanje.**) Rudniški zdravnik v Idriji dr. Stverak je imenovan za višjega rudniškega zdravnika, dr. Karfik, asistent v ljubljanski dež. bolnici, pa za rudniškega zdravnika.

(**Premeščenje uradnikov**) Višji davčni nadzornik, g. J. Kalan v Krškem, je premeščen v Radovljico. Na njegovo mesto pride g. J. Bilmajer iz Črnomlja.

(**Ciril-Metodova kava.**) Frankove tvrdke potovalec pripoveduje našim domoljubnim trgovcem, da se bo Ciril-Metodova kava le toliko časa prodajala, dokler bo zadostovala sedajna njena zaloga. Založniku Jebačinu tudi to predbaciva, da je združen z židovsko firmo. Napram tem izmišljenim, neresničnim govoricam izjavljamo, da se bo „Kava družbe sv. Cirila in Metoda" dobivala v sedanji izborni kakovosti in v množini vsem Slovencem zadostujoči toliko časa, dokler ne izmre naklonjenost do naše, neobhodno potrebne šolske družbe. Vpoštevajoč slovensko rodoljubje udano prosimo: Slovenci! rabite in zahtevajte vselej in povsod le „Kavo družbe sv. Cirila in Metoda", ker s tem pospešujete vzgojo in pouk slovenske mladine.

(**Peti izkaz prispevkov za cesarjev spomenik v Ljubljani.**) Darovali so nadalje: Vrhpolje pri Vipavi 20 gld.; Sorica nad Železniki 20 gld.; Krško 25 gld.; Spodnja Idrija 20 gld.; Katoliško slovensko društvo za radovljiški okraj 25 gld.; Žiri 25 gld.; Šmartno pod Šmarno goro 50 gld. in Log pri Brezovici 20 gld.

(**Društvo učiteljic**) je imelo svoj prvi občni zbor dne 29. m m. v Ljubljani. Pri volitvi odbora so se izvolile zastopnice za posamezne okraje, a izmed teh zastopnic izvolil se je naslednji ožji odbor: gdč. Agneza Zupan predsednica, Ivana Praprotnik nje namestnica, Janja Miklavčič tajnica, Demšar nje namestnica, Marout blagajnica, Vidic nje namestnica. Ostale zastopnice okrajev so odbornice.

(**Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani**) je imelo dne 28. m. m. svoj 30 občni zbor v Ljubljani. Za predsednika je izvoljen g. J. Režek, za podpredsednika g. Janko Liker, za tajnika g. E. Gangl, za blagajnika g. Fr. Črnagoj. — „Cesarja Franca Jožefa I. jubilejska ustanova za učiteljske sirote na Kranjskem" je dobila v treh letih 1292 gld. 10 kr. „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani" pa v štirih letih 4500 gld.

(**Umrl je**) v Škofjiloki znani slovenski podobar Iv. Šubic, oče dež. poslanca in ravnatelja Ivana Šubica. N. v m. p.

(**Vremensko naše poročilo**) iz Savske doline o zadnjem mesecu l. l. se tako ugodno glasi kakor za vse prejšnje meseca glede vremena preugodnega l. 1898. Meseca decembra povprečna temperatura ni bil mraz, ampak gorkota (1·7° C.) Pravi mraz je bil le šest dni, in sicer najvisji 26. zjutraj (—8·5° C.); vse druge dni je bilo nekaj topline; najvišja 15. opoludne (11·2° C.) Deževni dnevi so bili 3, eden pa nekoliko snežen. Padavine je bilo 30·3 mm.

(**Krška čitalnica**) je bila zadnji dan leta svojim členom priredila lepo zabavo. Igrala se je igra: „Blaznica v prvem nadstropju" prav izborno. Enako je bilo tudi petje, za kar vse je bilo občinstvo prav hvaležno odboru, igralcem in pevcem.

(**Koroški dež. zbor**) je vsprejel izjavo zoper pogodbo z Ogrsko in zoper vporabo § 14. Ker pa se je videlo, da je pri tem le nemškonacijonalnim poslancem za prazno demonstracijo zoper vlado, glasovali so slovenski poslanci zoper izjavo.

(**Čuden samomor.**) V Mostiču na Koroškem umoril se je 18letni delavec Jernej Fige na način, da je položil svoje glavo pod 250 kg. težko fužinsko kladivo, katero mu jo je popolnoma zdrobilo.

(**V tržaškem dež. zboru**) prigodili so se takoj pri otvoritvi dne 28. m. m. uprav gnusni prizori laške olike. Prišli so namreč letos tudi slovenski poslanci v zbornico, na čelu jim vitez Nabergoj. Ko so se ti prikazali v dvorani, nastal je grozovit krik. Italijanski poslanci se se vzdignili ter slovenskim „tovarišem" s pestmi grozé zapustili dvorano. Ostala sta zraven slovenskih poslancev v dvorani le dež. glavar in vladni zastopnik ter — natlačene galerije mešovite sodrge. Galerija je žvižgala in kričala, na slovenske poslance so metali razne predmete, nazadnje celó okvirje od okenj in — pljunke. Vkljub vsem inzultum pa so slovenski poslanci vstrajali na svojih mestih; vedeli so namreč za laško nakano, da bi se po njihovi odstranitvi zborovalo v podvojenem triumpfu. Še le ko vladni zastopnik izjavi, da se seja zaključi, odišli so tudi Slovenci iz tega kulturnega zverinjaka. Naj pa reče največji sovražnik Slovencev, da li so imeli slovenski poslanci prav, ker so svojedobno izostali od zborovanj?

(**Goriški dež. zbor**) je sprejel proračunski provizorij. Taktika slovenskih poslancev, ki so prišli v dež. zbornico še le sedaj, ko so imeli že jamstvo, da se bo vlada nanje ozirala, je dosegla, da se je predložil zbornici načrt za osnovanje dež. šolskega zaklada. Dasi je knezonadškof glasoval proti nujnosti predloga, vendar je upanje opravičeno, da se bo s svojim glasom pridružil trem slovenskih poslancev v dotičnem odseku, ko se bo šlo za konečno sprejetje.

(**Goriški Lahi**) so zelo hudi na vlado, da je predložila dež. zboru zakonski načrt za ustanovo dež. šol. zaklada; hudi so pa tudi na knezonadškofa, da ni takoj glasoval proti, dasi je glasoval proti nujnosti načrta. Grozijo že nekaterniki, da prestopijo k protestantizmu; ti nekaterniki so pa seveda ali Židje ali krščeni brezverci. — Deželni glavar grof Franc Coronini je demisijoniral ter odložil svoj mandat, da bi preprečil vladno predlogo o dež. šolskem zalogu. Toda pomagalo jim vse skup ne bo nič.

(**Proti hrvatskemu gimnaziju v Pazinu**) hotel je prirediti tudi upravni odsek mesta Pazina, kateri je v laških rokah, na poziv istrskega dež. odbora protestni sklep. V to svrho prišel je tja tudi dež. odbornik. Ko je ljudstvo iz mesta in okolice za nakano zvedelo, navalilo je na zborovalce ter jih razgnalo. Ljudska volja!

Druge avstrijske novice.

(**Državni položaj.**) Na starega leta dan se je obelodanilo delo § 14. Izišel je namreč ta dan nagodbeni provizorij, budgetni provizorij za prvo četrtletje 1899, cesarjeva odločba o kvoti, in sicer je določena sedajna kvota za leto 1899. Nadalje je izišla cesarska naredba, katera določa 1,600.000 gld. podpore po ujmah poškodovanim krajem. — Zopet se mnogo govori, da je stališče grofa Thuna omajano, da so mu dnevi ministrovanja šteti. No, za vlado najnujneje zadeve so pod streho, sedaj bi se že dalo izhajati tudi brez Thuna in brez — parlamenta. Vendar se skliče državni zbor že 17. t. m. zopet k sejam ter se bo skušalo dobiti parlamentarnim potom privoljenje za potrebščine.

(**Imenovanja v armadi**) Z novim letom je imenovano v avstrijsko-ogrski armadi 1847 rezervnih poročnikov, 845 rezervnih častniških namestnikov ter 2700 rezervnih kadetov.

(**Cesarski manevri leta 1899**) bodo na Gorenjem Avstrijskem in Solnograškem.

(**Nižjeavstrijski deželni zber**) je sklenil v zadnji svoji seji, da se proglasi nemški jezik kot edini dopustljiv v vseh uradih in šolah. Seveda se bodo tudi tokrat tako pošteno osmešili, kakor se je lansko leto znani Kolisko s svojim nestrpnim predlogom, naj bo učni jezik v vseh nižjeavstrijskih šolah samo nemški.

(**Češki župani v Libochovici**) so poslali na okr. glavarstvo podpisano izjavo, da ne bodo več delovali pri kontrolnih shodih, ako se bode sililo njihove sinove se oglašati v nerazumljivem nemškem jeziku; tudi bodo od vojaških in državnih oblastij sprejemali odslej samo češke dopise ter nemške odločno zavračali.

(**Na Češkem**) je zbudil cesarjev reskript na deželne zbore veliko nezadovoljstvo, ker se v istem ne omenja niti z besedo o razširjatvi dež. avtonomije, pa tudi ne državnopravdnega stališča češkega kraljestva. Ker je na reskriptu podpisan grof Thun, obrnila se je vsa jeza proti njemu ter že nekateri listi sedaj pozivajo češke poslance, naj se lotijo obstrukcije.

(**V Šleziji**) ni sprejel deželni zbor budgetnega provizorija; zabranila ga je nemška večina, ki je naravnost zbesnela zarad jezikovnih naredb za Šlezijo.

(**Na Ogrskem**) so po novem letu protidržavni elementi uverjenja, da so popolnoma v izvenzakonski dobi, ker njihov državni zbor ni sprejel nagodbe, a Avstrija njim je s § 14 ne more vsiliti. Ustavile so se za sedaj vse davčne eksekucije ter se sistirali davčni zastanki. — V zbornici se obstrukcija vedno hujše prireja. Dne 3. t. m. vršil se je dvoboj med ministerskim predsednikom Banffyjem in načelnikom narodne stranke poslancem Horanszkim. Strelila sta vsak po dvakrat z revolverjem ter odišla brez najmanjše rane vsak na svojo stran. Mažarsko junaštvo!

Ogled po širnem svetu.

(**V Italiji**) so pomilostili vse lanske izgrednike v Milanu in drugod, katerim ni bilo prisojeno nad dve leti ječe. Pričakovanega vspeha pa tudi ta amnestija ni dosegla, temveč so se pojavili ponekod novi nemiri. Posebno hudo vre v Siciliji, kjer se je baš te dni prebivalstvo uprlo plačevati davke. V dveh mestih so naskočili užitninske urade ter jih zažgali.

(**Nemštvo na Jutrovem**) dobiva vedno nove koncesije od Turške, odkar se je nemški cesar „pobratil" s sultanom. Ravnokar je dovolil sultan nemški družbi anatolske železnice veliko in jako ugodno pristanišče v Haidar-paši, nasproti Carigradu. S tem bo imenovana nemška železnica bogato prospevala.

(**Revolucija v Ameriki.**) V državi Boliviji v Južni Ameriki je počila ustaja kot nasledek nasprotsva med strankami za volitve predsednika. Istotako se je preselilo usodno gibanje tudi v sosednjo državico Ekvador.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja. V našem okraju žalibog ni opazovati toliko narodnega gibanja, kakor bi smeli pričakovati; večje nego narodno probujenje je narodno spanje. V Rajčevi dobi je bilo skoraj bolje. Rajč je znal navduševati ljudstvo za narodno reč, njegova poržtvovalnost in njegovi govori vzbujali so že pred l. 1870. posebno kmetsko ljudstvo za narodnost. Sebičnosti ni poznal, ni se sramoval s prostimi ljudmi prijazno občevati, a dosledno mu je bila slovenščina občevalni jezik tudi z inteligencijo, osobito v navzočnosti kmetskih ljudi, kajti hotel je s tem buditi spoštovanje do materinščine. Njegovi navdušeni govori vplivali so čudovito, o čem so se opetovalno prepričali nasprotniki, hoteč motiti tabore in veselice s fantalini, podkujskanimi z denarjem in pijačo. Bilo je, ako se ne motim, pred 30 leti, ko so nemčurji najeli ter s pijačo zdivjali fantaline, kateri bi bili morali motiti dijaško veselico na Črni gori. Posrečilo se jim je sicer deloma, da se ni zamogla gledališčna igra dokončati, a vzrok je bil Rajčev govor, s katerim je celo najete mladeniče za slovenščino tako navdušil, da niso hoteli slišati nič nemškega, — a pri igri so se čitali neki nemški ukazi občinskega predstojnika, katero ulogo je igral sedajni profesor T . . . . . — Na taboru v Ljutomeru prisegali so mnogi pri Rajčevem govoru, kako bodo delovali za narod, a sedaj se še le redki spominjajo te prisege. Pa ne moremo jim zameriti, kajti starost ter skrb za obitelj jim brani marsikatero narodno delovanje. — Omeniti mi je č. g. župnika Sovič-a, ki je ostal soboritelj in prijatelj Rajčev v vseh burnih časih. — Narodna zavednost bila je v Rajčevi dobi večja, udeležba pri narodnih veselicah obilneja kot dandanes, dasi ljudstvo več čita nego takrat. Vzrok temu je gotovo slabše gmotno stanje kmetov, a vendar ne samo to. — Središče Slovencev v ptujskem okraju moral bi biti „Narodni dom". Posebno bi bilo pridobiti mnogo kmetskih udov ter obiskovanje „Narodnega doma" olaj-

šati s predrugačenjem pravil, makar da tudi bogatejši narodnjaki v to svrho kaj žrtvujejo. Kmetje morali bi pa tam najti v lepi slogi narodno inteligenco, posvetno in duhovsko. — A kaj, da še inteligenca tja slabo zahaja. — Treba bi bilo vzajemnosti med posvetno in duhovsko inteligenco, a treba tudi složnosti med posvetnjaki! — Nekateri narodnjaki so „prenobel", druge razžali vsaka malenkost, da izostajajo iz narodne družbe, — ali če so se kje prezirali, nočejo nič slišati o kakovi požrtvovalnosti za narodno reč. — Nekateri starejši bi radi ostali na krmilu, da-si bi morali sprevideti, da je bolje, se umakniti čilejim močem, a mlajši pa hočejo prezirati prve, češ, da ti spadajo k stari šari. Tako postopanje škoduje narodni stvari. Ali mislite da prosto ljudstvo tega ne opazi?!

Iz Polenšaka. Dragi bralci „Domovine" se bodo čudili, da se enkrat oglasi nekdo iz nepoznane občine, o kateri še ni bilo brati. Tudi mi živimo, čeravno ne tako kakor bi lahko, in kakor bi morali; pri nas še narodno gibanje celó spi. Ni ga moža, da bi se na noge postavil, da bi ustanovil eno ali drugo društvo, ki ga je potrebno, ko ribam vode. Kedo je temu kriv? Možje, kateri imajo prvo besedo v celi fari, to so občinski predstojniki in odborniki, morda so ti izobraženi, da ne potrebujejo več znanja, ali morda ne razumejo slovenski. Ravno zadnje je, slovenski se nočejo zavedati. Poglejmo v občinsko pisarno! Prvo kaj najdemo, je občinski pečat z napisom: „Amtssiegel der Ortsgemeinde Pollenschagg" in vsi zapisniki so nemški.

Če mož tudi dobro slovenščino razume in uraduje vse nemško, dopise in prošnje oblastnijam pošilja vse nemške, tedaj ni čuda, da se okrajno glavarstvo v Ptuju tudi večinoma nemščine poslužuje.

Poglejmo še v sosednjo občino Hlaponjci! Čisto nemški pečat, a župan ne zna do pet šteti po nemško. Kolikor mi je znano, se uraduje in pisari pol nemški pol slovenski. Želeti bi bilo, da bi se vendar samo v materinščini uradovalo, ne v spakedrani nemščini, kakor „Certvikat" za J. J. — itd.

Še spadate dve občini v našo faro, namreč občina Polanci in Slomska. Slomska občina ima celo nemški pečat in na županskem stolu sedi mož — vreden nemškega pečata. Več o njem drugo pot.

Zdramite se, drage občine in ne smešite same sebe, omislite si svoje slovenske pečate, ne bojte se pruskega vetra, ki veje sem od germanskega Sakušaka. Ustanovite si vsaj eno narodno slovensko društvo, da se bo naša mladina bolj zanimala za branje, tako ne sme iti dalje. Poglejte sosednje fare, naj ne bo naša zadnja!

Od severnega Pohorja. (Raznoterosti.) Na uho Vam povem, g. urednik, — pa ne da bi to skrivnost komu razodeli! — da namreč tudi pri „meškutarjih" marnberškega okraja ni vse tako, kakor si te „dobre duše" želijo. Jeden glavnih stebrov se jim je pred kratkim zvrnil, pa ne v grob, ampak konkurz mu je jezik zavezal. Sedaj siromaka pipljejo, da se še skoraj meni smili, čeravno nisem baš prijatelj njihove „vere in — kože".

Z nečem so me pa v zadnjem času vendar ujezili, pa ne še toliko nasprotniki, kakor domače „mevže". Došel je namreč, ne vem od kod ukaz, da mora vsak trgovec in obrtnik imeti napis svojega obrta nad vratmi hiše. In to je sicer pametno, kajti jaz se bi lahko zmotil, kadar mi ura zastaja, da bi jo h kateremu čevljarju zanesel v popravo. To pravim je modro, ali to pa ni, da obrtniki, katerih mati še do pet ni znala šteti po nemški, oni sami pa grizejo nemščino, da kar cvili, — da se takšni od našega kmeta živeči ljudje bahajo s trdo nemškimi napisi. Kmetje pokažite jim hrbet in ne pitajte kukavic v domačih gnjezdih! — Da pa ne bi kdo sumničil, da koga obrekujem, naj si izvoli sam pogledati napise na stanovanjih v Ribnici in morda še drugje, ob enem pa njih stanovalce „izpovedati", ob katerej priliki se sam prepriča, kakšno „špraho" da imajo. Pač mnogo grehov bode našel v tej reči!

Leto se je završilo, takrat navadno najraje govorimo o letini. Minolo leto je bilo sploh bolj deževno, vendar precej toplo, da so pridelki še precej obrodili, vsaj dosta bolje od lani. Tako je prineslo mnogo več slame in druge krme, pa tudi klas ni bil ravno slab. Koruza je bila slabša, enako zelje, najslabši pa je bil krompir, kateremu mokrota menda najbolj škoduje. Tembolje pa je narasla repa in korenje, tako, da sedaj i „ščetinjaki" to spoznavajo, ker njih naloga pri nas le v tem najbolj obstoji. Nade našega kmeta je pa najobilnejše prekosilo sadje, kateremu se res v spomladi ni videlo toliko cveta, kakor je pozneje obrodilo. To dobroto kmet sedaj še bolje zna ceniti, ker že precej let ni bilo sadja v obilici, (lani skoraj nič), da je moral, ako je hotel razun vode kaj piti, oskrbeti si to od drugod. To mu pa ni hodilo po ceni, naj je dobil kar in od koder je hotel. Upamo, da vsaj v tem oziru mu bode prihodnje leto bolje, kar mu pa tudi iz srca želimo!

Sicer pa je bilo minulo leto večkrat vsled ujm grozno, nekaterim krajem parkrat celó usodepolno. Tako je na Telovo si izbrala usoda za žrtev župnijo Ribnico, kjer se je vtrgal oblak, da je med bliskom in gromom par ur neprestano lilo, kakor ljudje še ne pomnijo. Ljudje so žalostno gledali, kako lezejo plazovi, ali pomagati si v tem niso mogli nič. Le ob potokih so se „pipali" z vodo za plohe ali deske, pa še ondi je bilo jim treba biti previdnim za svoje življenje, ker voda v potokih od Ribnice se je morda za kacih dvajsetkrat pomnožila od navadne moči. To je potrdila tudi poznejša pregledava, katera je konštatovala, da od kacih 80 pil je le par bilo tako srečnih, da so mogle čez nekaj dnij, — ko je voda odtekla, — brez popravka zopet rezati. Navadno je imel vsaki kmet več ali manj škode, nekateri pa grozno veliko.

Ko je minula ta nesreča, nastopila je — kakor nasledek njen — druga, namreč bolezen griža. Po nekaterih hišah je skoraj vse ležalo in to po več tednov. Odraščeni so jo večinoma premagali, otroke je pa pogostoma nadvladala s smrtjo. Tako jih je v nekaj tednih zazibala v grob kacih petindvajset, gotovo ne malo število za jedno župnijo. Tako je ta morilka vladala do hladne jeseni, le s hladom je še le odšla. Sedaj pa pride nad našo deco še nova težava, katera pa je brez brze in umne zdravniške pomoči pravi strah za otroke. Oglasila se je namreč davica — vmes tudi škrlatica — po več hišah, radi česar je bila šola zaprta menda blizo mesec dnij. Sedaj se je ta sicer zopet otvorila, ali boleznij še vsled tega vendar ni konec. Toda upamo, ker smo že toliko prestali, da bode tudi to srečno minulo, vsaj smo se v slabih časih že navadili se tako tolažiti.

Sedaj nas stiska precejšen mraz. Snega pa nam še nočejo pokazati, ali ga tudi lahko pogrešamo. „Da bi le do Božiča še tako bilo", — kopno namreč, — tako so govorili ljudje, in ko je ta minul, moledujejo do Svečnice, od te pa kar naravnost do — spomladi. Seveda bi na ta način nikoli ne imeli snega, ko bi šlo po volji tem „zmrznjencem".

Nú, sedaj pa je postala moja torba prazna in vest lahka, da sem se le otresel te sitne „izpovedi". Vem namreč, da Vi g. urednik niste nič manj radovedni, nego so oni gospod v — spovednici, katerim je neki drvar nekaj povedal, potem pa vse vkupe komaj — utajil! Ne, tajim jaz pa nič, le to Vas prosim, da vsega tega nikomur ne poveste. Pa, da ste mi zdravi!

Narodno-gospodarske novice.

Težnje kmetijskega gospodarstva in sredstva za njih olajšavo.

Tako se često vidi krmiti s samo repo ali s samo slamo. Kakor je n. pr. repa ali zelje ali krompir človeku dobra in koristna prikuha k mesu, fižolu itd. istotako živini k detelji ali k senu itd. Pameten gospodar naj spravi beljakovine in brezduščeve snovi v krmi za vsako vrsto živine v pravo razmerje, shajal bode mnogo bolje s krmo in pri živini pridelal mnogo mleka, mesa itd. Veliko zló za našo živinorejo je ako ne zna gospodar prevdariti, koliko živine da lahko s krmo, katero ima na razpolago, preživi. Posledica temu je, da se na jesen krma trati, proti spomladi pa mora taka živina stradati. Koliko pa sestradana živina pozneje zopet krme porabi, da pride vsaj približno na isto stanje, kakor je bila prej, da bode dobičkonosna! Bolje je, da gospodar na jesen del živine proda, pa ostalo celi čas dobro krmi. Imel bo pri manjšem številu mnogo več dobička, istotako kakor ima vinogradar, ki ima en oral vinograda, katerega dobro gnoji in obdeluje, sorazmerno mnogo več dobička nego posestnik, ki ima deset oralov vinograda katere pa zanemarja. Razni odpadki, ki se sedaj mnogokrat završejo n. pr. tropine od sadja, ki so gledé redilnosti skoraj krmi enake, se lahko pri živini zeló plodunosno izkoristijo in se spremené pri živini v mnogo dragocenejše pridelke n. pr. meso, mleko itd. Živinorejec kakor kmetovalec sploh napravlja iz manj vrednih snovi pridelke mnogo večje vrednosti ter naj porabi v to kar možno vse primerne tvarine.

Da se bode krma pri živini dobro izkoristila, je treba skrbeti pri izbiranju pasme, pri napravljanju hleva, pri oskrbovanju živine itd. za vse dejanske potrebe. Treba je skrbeti ne le da se živina pita, temveč tudi da ostane ista zdrava in produktivna.

Dobra sredstva za promet vplivajo tudi zeló na to, da se prideluje bolj po ceni. V svojem področju naj torej skrbi gospodar za dobra pota, združeni gospodarji pa se naj potegujejo za ceni promet po železnicah, ladijah itd. Skupnim naročevanjem raznih gospodarskih potrebščin n. pr. gnojil itd. se tudi prevožnina primerno zdatno zniža.

Da bode gospodar po ceni in dobro prideloval, naj se pa tudi nauči s časom dobro razpolagati, vsako delo o pravem času završiti, manj važno delo važnemu podrediti. Koliko škode nastane vsled prepoznega škropljenja trsa, vsled prepozne košnje itd. Koliko škode ima n. pr. gospodar kadar se bavi z opravljanjem kacega manj važnega dela n. pr. pripravljanjem kake malo vredne stelje, med tem ko se morda važnejše delo preloži. Koliko časa se zgubi z nepotrebnimi poti, med tem ko za kako kmetijsko zborovanje, kjer bi se lahko marsikaj koristnega naučil ali v zvezi z drugimi marsikaj koristnega sklenil, ni časa. Ravno za nauk bodisi iz časopisov, knjig, zborovanj, šol mora kmetovalec záse in za svoje otroke izvzeti največ časa, kajti od tega kako se naučiš izkoriščati sredstva, katera nam napredek ponuja, odvisno je blagostanje njegovo in njegovih naslednikov. Le pouk ga zamore spraviti iz raznih zastarelih predsodkov, ki ga spravljajo pri denašnjih razmerah le v bedo. In če si za primeroma kratek čas, katerega v to porabi, da se kaj nauči, ako rabi med tem časom tudi tuje delavce, bode korist, katero ima od nauka mnogokrat ta mali trošek odvagala, seveda ako ima voljo to tudi poskusiti in izkoristiti.

Pridelki naj se dobro izkoriščajo, oziroma prodajo.

Razne ujme pretijo naše pridelke oziroma pridelovalna sredstva uničiči. Tako so nevgodni vremenski vplivi, mraz, moča, suša, toča, razni živalski ali rastlinski škodljivci, n. pr. strupena rosa na trsju, cvetoder itd., razne živalske bolezni itd. Proti tem ujmam ima človek nekaj sredstev, s katerimi jih lahko mnogokrat popolnoma odkloni. Če so pa že take, da je človeška moč preslaba, da bi jih zabranila, se pa z zavarovanjem razdeli škoda na širše kroge kmetovalcev, tako da se pridelovalni troški posameznega hudo prizadetega s tem pravično povišajo.

Važno je tudi da pripravljamo naše pridelke v najboljši kakovosti. Vino, sadje, žito itd. sploh pridelki, ki pridejo na trg v kupčijo plačujejo se itak po kakovosti in iz teh cen mora vsak gospodar sklepati kako se mu kakovost izplača. Gledati pa mora na kakovost tudi onih pridelkov, katere v svojem gospodarstvu za nadaljno produkcijo porabi n. pr. na kakovost krme.

Navadno računi gospodar: ta travnik mi da toliko stotov krme, a se računi kaka krma da je. Prevdari pa naj, da mu bode živina krmo tudi le po kakovosti plačevala. Z osuševanjem premokrih travnikov, s pametnim gnojenjem, s pridelovanjem detelje, s pravočasno košnjo naj

torej skuša, da ne dobi večje množine, temveč tudi boljšo kakovost, katera mu bode toliko več zalegla.

Vsled zeló različnih razmer ne kaže, da kmetovalec vse, kar potrebuje, tudi sam pridelјuje, temveč le, kar v dotičnih razmerah najbolje stori. More tedaj nekaj pridelkov, katere ne potrebuje doma, prodati ali zamenjati za izdelke druzih, ki služijo njegovim potrebščinam. Kaj pa pomaga kmetovalcu če še tako veliko in dobro prideljuje, če ne zna tega spraviti. Mnogokrat mu kaže svoje pridelke že naprej pridelati kot za promet bolj ugodne in trpežne. Tako mu n. pr. kaže iz grozdja, sadja vino ali žganje napravljati ali sadje sušiti, iz mleka surovo maslo ali sir napravljati itd. Pri tem mora gledati, da dobi največjo množino in najboljšo kakovost, le tako bode lahko tekmoval. To doseže s primernimi pripravami in z umnim postopanjem. Kmetovalec pa mora biti tudi dober trgovec, da zna svojo robo prav in dobro spečati. On naj prebira pridno razna poročila, ki imajo vpliv na tržne cene, naj se dobro seznani s tržnimi razmerami. Posamezen kmet pa ima težavno stališče, kar se tiče pridelovanja njegovih pridelkov, posebno pa še, kar se tiče trgovine ž njimi. Primerni stroji in priprave posameznega pa primerno preveč stanejo, tudi je težavno vsakemu posameznemu poznati tržne razmere, razne trge obiskovati, si potom inseratov in druzih trgovskih pripomočkov iskati kupca itd. Troški, ki so s tem v zvezi, požerejo dobiček posameznega manjšega pridelovalca, ki prodaja primeroma manjše množine. Vsled tega tlačijo večja podjetja manjše pridelovalce, ali pa mora ta njim oddajati svoje surove pridelke po primeroma nizki ceni. Ta podjetja se bogatijo, a njih podpora, kmet, pa propada.

Mali posestniki pa zamorejo tudi to korist doseči popolnoma. Za taka podjetja se združijo posamezniki, od katerih ima vsaki záse pač malo sredstev, pa spravijo na ta način dovolj velik kapital vkupe ter zamorejo potem pričeti vspešno veliko podjetje. Taka društva se mnogokrat bavijo s pridelovanjem kmetijskih pridelkov n. pr. mlini, tovarne za sladkor, z moštom, žganjarijo, vinsko trgovino itd. in imajo od tega mnogo koristi. To korist pa bi kaj lahko kmetovalci med seboj delili, ako se združijo v moči, ki so posamezne preslabe, skupno pa premorejo vse težave. In zakaj bi ne mogli kmetovalci z združenimi močmi doseči z boljšim izkoriščenjem svojih pridelkov isto, kar dosežejo kapitalisti na isti način. Združena moč kmetovalcev bi le pomagala, da se cene njih pridelkov naravno razvijajo, ne pa po volji in koristi ljudij, ki nimajo sicer s kmetijstvom nič opraviti.

(Dalje prihodnjič.)

Izkaz darov za „Jubilejno kapelico sv Cirila in Metoda pod Ojstrico“. Darovali so nadalje po 50 kr. č. g. Fr. Repolusk, žup. pri Sv. Vidu; č. g. Martin Šket, žup. pri Sv. Rupertu nad Laškem; č. g. Janez Wolf, žup. v Zabukovji pri Sevnici; č. g. V. Janžekovič, kap. v Oplotnici; g. Franja Prislan, posestnica v Gornjemgradu; č. g. A. Šijanec, žup. pri Negovi; č. g. Jože Weiksl, kap. Ljutomeru; č. g. Jakob Kosar, kap. pri Sv. Petru v Radgoni; g. J. Bakšič, c. kr. poštar v Šmarji; č. g. O. K. Strazinski, kap. pri Sv. Trojici; č. g. Jernej Voh, žup. v Konjicah; g. A. Rotar, cerkovnik v Novištifti. g. J. Miheličnik, posest. v Pobrežji; č. g. H. Krašovec, kap.; g. I. Bele, potovalni učitelj v Mariboru; g. I. Lindenmaier, posest. v Slov. Gradcu; č. g. A. Brdnik, kap. v Ptuji; g. S. Šentjurc, organist v Ptuji; g. I. Kač, obč. tajnik v Žalcu. — Nabrali so še posebej: g. dr. J. Frisch. auf, c. kr. vseučiliščni prof. v Gradcu 37 gld.; č. g. M. Schmid, župnik v Solčavi 20 gld.; g. Jože Terčak, učitelj v Laporji 6 gld. 30 kr; g. A. Petriček, učitelj v Žalcu 13 gld. 21 kr.; g. Fr. Terčak, na Rečici 2 gld. 25 kr.; g. Fr. Kocbek, nadučit. v Gornjemgradu 7 gld. 35 kr.; g. Jurij Planinšek v Lučah je nabral po lučki fari 60 gld. 4 kr. — Po nabiralnikih v raznih gostilnah se je nabralo: v gostilni g. A. Klemenšeka na Ljubnem 2 gld. 50 kr.; g. Lihtenekerja na Ljubnem 2 gld. 10 kr.; g. J. Planinšeka v Lučah 2 gld. 80 kr.; g. N. Zanier v Lučah 4 gld. 80 kr.; g. J. Terčak na Rečici 9 gld. 50 kr.; (nabirala gospodična Katrica Terčak); g. Fr. Prislan na Rečici 2 gld. 56 kr.; g. Ant. Turnšek v Nazarjih 7 gld. 62 kr.; g. J. Tratnik v Mozirji 3 gld. 80 kr.; g. Ant. Goričar v Mozirji 3 gld. 84 kr.; g. Franc Spende v Gornjemgradu 7 gld. 60 kr., (nabiralka gospica Ivica Trepel.) Ob blagoslovljenju kapelice se je nabralo pri darovanji 34 gld. 54 kr.; v pušico se je nabralo 7 gld. 97 kr.

(Dalje prihodnjič.)

Jubilejski darovi za družbo sv. Cirila in Metoda. Poslali so dalje: g. Fr. Irman, posestnik v Lokah 2 gld. 70 kr., slavni „Celjski Sokol“ po ondotni podružnici ustanovnine 25 gld., g. Ant. Gnus, nadučitelj v Dolu, iz nabiralnika g. Peklarja 5 gld. in 5 gld. kot dobiček zadnje igre dolskih igralcev, č. g. Mihael Opeka, kaplan v Moravčah, zbirko 12 gld., č. g. Ivan Žuža, dekan in nadžupnik v Laškem, zbirko 28 gld. 50 kr., neimenovan v v Trnovem 1 gld., zbirka iz Litije 41 gld. 40 kr., na povabilo g. J. C. Juvančiča zložila lovska družba, zbrana pri g. V. Ogorelcu na Skofljici, 5 gld. 30 kr., slavno uredništvo „Slovenca“ zbirko 53 gld., „Zaveza zagorskih Slovenk“ po gospej M. Weinberger 100 gld. pokrovitelj. nine in pokroviteljica bode gdč. Lav. Eibensteiner, slav. Blasnikova tiskarna v Ljubljani 100 gld pokroviteljnine in pokroviteljica bode gdč. Albina Blasnik, ženska podružnica v Ormožu 74 gld, 45 kr., g. J. Kunce v Št. Jurju ob Ščavnici 2 gld., gospa Leopol. Savnik, prvomestnica kranjske ženske podružnice, nabrala med udi 77 gld., g. Iv. Jebačin, trg. v Ljubljani in založnik kave družbe sv. Cirila in Metoda, 100 gld., ženska podružnica v Gorici po g. blagaj. Amaliji Drufovki 100 gld. — Obili darovi dokazujejo, da vsi grozni pritiski še niso upihnili Slovencem plamena narodne ljubavi. Le tako naprej! Ne udajmo se!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Razglas.

Štajarski dež. odbor je sklenil v svrho strokovnega izvežbanja viničarjev v pridelovanju amerikanskega trsja tudi leta 1899 vzdrževati po svojih strokovnjakih po jedni **viničarski natečaj** in sicer na:

1. dež. sadje- in vinorejski šoli v Mariboru;
2. dež. viničarski šoli v Lipnici in
3. centralni trsnici na Sp Bregu pri Ptuju.

Ti natečaji se pričnejo s 15. februvarjem ter se zaključijo s 15. decembrom 1899.

V Mariboru se bo sprejelo 1899 leta 12, v Lipnici 20 in v Sp. Bregu tudi 20 mladih posestnikovih in viničarjevih sinov. Ti dobodo tam prosto stanovanje, vso hrano ter vrh tega mesečno plačo 4 gld.

Izvežbanje v teh natečajih je v prvi vrsti praktično, in le v toliko tudi teoretično, v kolikor je to neobhodno potrebno za predelavce in samostojne viničarje.

Ob sklepu natečaja dobi vsak obiskovalec spričevalo o njegovi vporabi.

Za vsprejem v katerega teh natečajev se imajo prosilci najpoznejše do 25 januvarja 1899 vsak pri dotičnem zgoraj imenovanem zavodu osebno predstaviti ter imajo seboj prinesti:

1. koleka prosto prošnjo za vsprejem,
2. dokaz prekoračenega 17. leta,
3. nravstveno spričevalo, ki mora biti potrjeno od župnega urada,
4. zdravniško spričevalo, da ne trpi prosilec na kakšni nalezljivi bolezni in
5. odpustnico ljudske šole.

Pri vstopu se morajo prosilci zavezati, da bodo ostali od 15. februvarja pa do 15. decembra 1899 nepretrgano v natečaju ter da bodo slušali vse vredbe dež. strokovnjake glede izvežbanja.

Gradec, dne 1. januvarja 1899.

(8) 2—1 **Štajarski dež. odbor.**

Koledar.

Petek (6.) Sv. 3 kralji. Razglašenje Gospodovo. — Sobota (7.) Valentin, Rajmund, mašn. — Nedelja (8.) I. po razglašenji Gosp. Severin, opat. — Pondeljek (9.) Julijan in Bazilisa, mučenca — Torek (10.) Pavel, pušč. Agaton papež. — Sreda (11.) Higipin, pap., muč. Pavlin. škof. — Četrtek (12.) Ernest, Reinhold. — Mlaj 11. ob 11. uri 55 minut ponoči.

Sejmi.

Dne 9. januvarja v Novi cerkvi pri Celju in v Šmarji pri Jelšah. Dne 11. na Planini. Dne 14. pri Sv. Filipu v Veračah.

Loterijske številke.

Linc 31. dec. 1898:		50, 55, 76, 79, 31
Trst	„ „ „	64, 70, 34, 68, 18

Pozor rodoljubi!

Pozor zavedni kmetje!

V četrtek dne 12. jan. t. l. priredé naši rodoljubi

velik gospodarski shod

v Mariboru v hotelu „Stadt Wien“ s sledečim vsporedom:

1. Pozdrav: govori dr. Pipuš.

2. Zadružno vprašanje: razpravlja drž. posl. dr. Krek.

3. Uspehi kmetijskih zadrug v Žalcu in v Horjulu na Kranjskem; poročata voditelja gg. Kač in Stanovnik.

4. Raiffeisenove posojilnice; razlaga tajnik celjske „Zveze“ g. Jošt.

5 Razgovor, nasveti, predlogi in sklepi.

Začetek točno ob pol 11. uri predpoldne. *Po dokončanem zborovanju skupni obed ravnotam.*

Vabimo s tem vse naše rodoljube in zavedne kmete od vseh stranij slovenske Štajarske in tudi od drugod na ta prevažni shod, da se ob tej priliki poučimo in zjedinimo v vseh poglavitnih točkah našega nadaljnega delovanja na gosopodarskem polju. Pridite v velikem številu duhovski in posvetni gospodje in pripeljite s seboj obilo kmetov, ki se zanimajo za naš gospodarski napredek. ***V slogi je naša moč! V gospoderski organizaciji je naša edina rešitev!***

Najboljše strune

za gosli, kitaro, tamburico ali citre so za dobiti v trgovini

Drag. Hribar-ja v Celji

Rotovška ulica št. 2.

Naznanilo.

Uljudno naznanjam, da sem se preselil iz Gaberjev pri Celji na Breg v občinsko hišo celjske okolice št. 18. Se priporočujem za obilo porabo moje osebe pri dimnikarski obrti. — obljubim točno in vestno delo.. Z velespoštovanjem

3—1 **Franc Petaus,** dimnikarski mojster.

Želim prostor najeti za

trgovino

Kdor ima tak prostor naj blagovoli naznaniti pod štev. 68., post restante, **Radkersburg.**

„Slovanski Svet“

ki izhaja na Dunaju po dvakrat na mesec na 16 velikih straneh, nastopa sedaj svoje dvanajsto leto. List dokazuje potrebo vvedenja nacijonalne avtonomije za vsak narod v Avstro-Ogrski, dalje potrebo kulturnih vezij med Slovani, in sicer potom cirilometodijske cerkve in občeslovanskega jezika v skupni slovanski literaturi, torej tudi jedne in iste azbuke ali cirilice za vse Slovane. Politiška in aktuvalna vprašanja presoja s stališča občeslovanskih interesov, obsoja duvalizem v vseh pogledih in za historiška državna prava, a le pod uslovjem, da se izvrši poprej nacijolna avtonomija. Obvešča čitatelje o kulturnem in pol. delovanju vseh slovanskih narodov. Leta 1899 bode razpravljal tudi načela socijalistike in kritične socijalne ekonomije. — „Slov. svet“ stane za celo leto 5 gld., za učitelj. in dijaštvo 4 gld., za četrt leta 1 gld. 25 kr, ozir. 1 gld. Naročnina se pošilja upravništvu **„Slovanskega sveta“ na Dunaj,** IX. Eisengasse 13. (3) 3—1

Prodam ali dam v najem

opravo za trgovino in pa 2 orala zemlje, katera leži blizu tovarne. Več pove **Alois Šribar,** gostilničar, (4) Št. Peter v Sav. dolini.

Krojaški pomočnik

priden delavec se sprejme takoj: ravnotam pa se sprejme tudi krepek **deček,** ki je dovršil ljudske šole ter je star 14 let, kot učenec za krojaško obrt. Vprašanja in ponudbe je pošiljati (10)

Peter Staudohar, trgovec

v Pregradu, p. Stari trg pri Kočevju, Kranjsko.

---

2 komija, izborna prodajalca, zmožna obeh deželnih jezikov sprejmeta se takoj v trgovini z mešanim blagam **J. Berlisga** v Rogatcu.

Ker mi ni mogoče se vsem onim mojim prijateljem, kateri so se tako plemenito spominjali mene k mojemu imendanu osebno zahvaliti, izrekam tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo z izjavo, da mi bode ta odkritosrčna prijateljska ljubezen, katera se je meni v toliki meri darovala v spodbujo k novemu, vstrajnemu in požrtvovalnemu delu v prid in blagor naroda in človestva.

Žalec, dne 1. januvarja 1899.

Ivan Kač.

KAROL GREGORIČ

posestnik vinogradov in vinotržec

Celje ◦ Graška cesta št. 22 ◦ Celje

v nekdanjem Konviktnem poslopju

uljudno naznanjam, da sem zopet pričel **trgovino z vinom,** ter priporočam čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo vsakovrstnih pristnih vin od 18 do 30 kr. liter.

Z velespoštovanjem

Karol Gregorič.

Martin Ropas

c. kr. priv. izdelovatelj glasovirov

v Celji, Ljubljanska cesta.

Lastnik mnogih diplom, svetinj in dveh c. kr. privilegij. Izdeljuje glasovire z dunajsko in pariško dvojno ponavljalno mehaniko, s svojo najnovejšo iznajdbo dvojnih odmevnikov ter z zvezo, podobno telefonu.

Priporoča svoje lastne proizvode po izvanredno **nizkih cenah.**

(45) 12

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi Jork in Filadelfijo.** Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red **Star Linie. Dunaj IV.** Wienergürtel 20 ali pa **Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck.**

Učenec

z dobrimi spričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika se sprejme takoj pri

J. Wahrmuth,

brivec, Celje, Glavni trg štev. 20. (2)

Pes, mlad, čisto črn, precej velik se je izgubil; sliši na ime Hito. Kedor ga najde, naj ga odda pod plačilom na M. Hojnika v Levcu pri Celji. (5)

Kupujem leskov les

debelost od 6 cm. naprej in dolgost 110 cm

(346) Cene in sploh pogoji se izvedo pri 3—3

Simon Kuketz-u, Žalec.

Dragi bralci „Domovine"!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu" in „pri kroni".

Priporočam častiti duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na **debelo** in **drobno.**

Proti božičnim praznikom kupim vsako množino pitanih kapunov. Gospodinje, glejte torej, da bodete začele pravočasno pitati, lepši ko bodo, dražji jih bodem plačal. — Nadalje kupujem vsake vrste **deželnih pridelkov,** kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Ob času vsake vrste sadje, tudi divji kostanj vsake množine, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretino. Kupim tudi **suhe gobe,** orehe, suhe in sveže hruške, želod itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

(293) 52—13 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju"!

Slov. skladni in stenski koledar 1899

priporoča

Drag. Hribar

v Celji.

Skladni koledar velja 60 kr. s pošto 5 kr. več.

Stenski koledar velja 25 kr. s pošto 3 kr. več.

Dobi se tudi pratika na debelo in drobno.

KATHREINER-

Kneippova sladna kava.

Stara mamica, še meni!

Že leta sem izpričano izvrstna primes k bobovi kavi. — Pri živcnih, srcnih, želodecnih boleznih, pri pomanjkanju krvi etc. zdravniško priporočena. — Najpriljubljenejša kavina pijača v stotisočero rodovinah.

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, ker ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsoboli. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobol skoro prenehala. Pošljite mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka ter zraven tudi 2 zavoja čaja proti kašlju. Z velespoštovanjem

Vaš hvaležni

Jakob Suppan.

V Divači, dne 19. vinotoka 1897.

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), **kateri** deluje tako izvrstno zoper kašelj, prsobol, hripo, težkemu dihanju pa tudi za stare bolečine, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskomu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na varstveno znamko, ker le oni trpotčev sok je iz moje lekarne, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenici trpotčevega soka z natančnim navodilom o vporabi je 75 krajcarjev.

Zraven trpotčevega soka je tudi dobro rabiti gorski čaj proti kašlju.

Cena jednemu zavoju gorskega čaja proti kašlju z natančnim navodilom je 35 kr.

Prvo kakor drugo se pošilja vsak dan po poštnem povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Cenjeni gospod lekarnar!

Pred kratkem časom sem si naročil od Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic, one so meni in mojim znancem tako dobro pomagale, da se Vam moram za to dobro zdravilo najtopleje zahvaliti. Blagovolite mi za moje znance še poslati tri steklenice po 80 kr. po poštnem povzetju.

S spoštovanjem

Vid Zanič

Modruš, dne 26. maja 1898.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem želodčevim boleznim, pospešujejo prebavljenje, čistijo kri, krepčajo želodec. Po teh kapljicah se izgubé vse bolezni v želodcu in črevah ter se dobi dober tek. Paziti je treba na varstveno znamko, ker le one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarne, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinskega, bana hrvatskega.

Cena jedni steklenici krepilnih švedskih kapljic z natančnim navodilom je 80 kr. Pošilja se vsak dan po poštnem povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priračuni za vozni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročila, ki znašajo 5 gld. in več pošiljajo se **poštnine prosto.**

Vrlo spoštovani gospod!

Moja žena je ležala tri mesece vsled trganja po udih in kostoboli. Ko pa je začela rabiti Vaše „mazilo proti kostoboli" ustala je že po treh dneh, a danes pa, hvala Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam na tem izvanrednem mazilu ostajam

pokoren sluga

Bartol Lisički.

V Strmcu pri **Stubici,** dne 22. travna 1898.

Mazilo proti kostoboli (Fluid) je vrlo dobro zdravilo proti trganju v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehlajenju, pri prepihu itd. Mazilo krepi izmučene žile, ter pomaga starim, ki trpijo na slabosti v nogah.

Vsaka steklenica mora biti previdena z varstveno znamko, t. j. s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarne, koje nosi to varstveno znamko na steklenici. Cena jedni steklenici mazila proti kostoboli z natančnim navodilom je 75 kr. Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

Kdor pošlje denar v naprej, naj priračuni za vozni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celji. Odgovoren za tisk Ivan Spindler. Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.